
Z karty żałobnej

Palestra 5/3(39), 68

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

W dniu 11 stycznia 1961 r. zmarł adwokat Jan Łuczyński, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Gnieźnie.

Adwokat Łuczyński urodził się dnia 12.IV.1889 r. w Mielcach pow. kowelskiego. Po ukończeniu w 1913 r. Wydziału Prawa na Uniwersytecie Warszawskim i po odbyciu aplikacji najpierw w Sądzie Okręgowym w Żytomierzu, a następnie w Kowlu, pracował początkowo w charakterze asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie, a z dniem 1 grudnia 1932 r. mianowany został sędzią Sądu Powiatowego, pracując najpierw w Horochowie, a potem we Włodzimierzu.

W czasie okupacji niemieckiej pracował w charakterze sędziego w Sądzie Grodzkim w Lublinie, po wojnie zaś obejmuje stanowisko sędziego w okręgu gnieźnieńskim.

Przeniesiony z dniem 31 stycznia 1952 r. w stan spoczynku, wpisany został dnia 5 lipca 1957 r. na listę Poznańskiej Izby Adwokackiej z siedzibą w Gnieźnie, gdzie jako członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Gnieźnie wykonywał zawód adwokacki aż do śmierci.

Jego prawy charakter, uczynność i koleżeńskość zjednały mu ogólną sympatię kolegów i społeczeństwa gnieźnieńskiego, które miało możliwość poznać jego walory serca i ducha w czasie, kiedy jeszcze sprawował urząd sędziego.

*

W dniu 30 stycznia 1961 r. zmarł śmiercią tragiczną w katastrofie samochodowej adw. Zygmunt Ratajski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 12 w Poznaniu.

Adwokat Ratajski urodził się dnia 28 marca 1916 r. w Książu pow. śremskiego. Po ukończeniu gimnazjum w Jarocinie, a następnie w 1939 r. Wydziału Prawa na Uniwersytecie Poznańskim, odbył po wojnie aplikację sądową w sądach poznańskich i zdał w czerwcu 1947 r. egzamin sędziowski. W grudniu 1949 r. po odbyciu dwuletniej aplikacji adwokackiej, zakończonej egzaminem adwokackim, wpisany został na listę Poznańskiej Izby Adwokackiej z siedzibą w Poznaniu.

Podczas swej krótkiej, bo zaledwie 10-letniej praktyki zmarły dał się poznać jako dobry prawnik. Pogodnego zawsze usposobienia, koleżeński i uczynny, cieszył się uznaniem i sympatią kolegów i znajomych.